

CAO News 2

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 6, číslo 2

Únor 2004

VELKÉ STĚNY..

ALEXANDER
HUBER

„Přezení velké stěny znamená na několik dnů vystoupit z normálního života. Lezec má před sebou jediný cíl. Vrchol. A čím víc těžkostí při cestě k němu překonává, tím výraznější jsou vzpomínky...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Pavel Černý nejlepším sportovcem roku 2003
- ✓ Společné dílo
- ✓ For the Glory or the Death
- ✓ Bouldering v ČR 2003
- ✓ Kde je pravda a lež..
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Čeká nás
- ✓ a mnohé další...

Pavel
Pavouk
Černý

Nejlepší
sportovec
CAO Děčín
za rok
2003

Pavel Pavouk Černý, Bofeň, 26.12.2003 © Foto Jiří Kudrnáč

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Letnová schůzka CAO Děčín proběhla ve středu 7. ledna 2004 v restauraci U Krčilů. Letos nás čeká několik velice významných lezeckých výročí, takže část schůze byla věnována právě jim. Ovšem novoroční schůze je vždy především ve znamení hodnocení uplynulého roku a také vyhodnocení těch nejlepších z nás..

Zdrámnému průběhu schůzky opět přispěla pozornou obsluhou paní Krčilová, děkujeme.

Program lednové schůzky CAO Děčín:

- **CAO News 1/2004.** Rozdání prvního letošního čísla. Začínáme už 6. ročník trvání..
- **Vyhodnocení roku 2003.** Klíčový bod celé schůze. Jak to všechno dopadlo najdete v samostatném článku.
- **Alpiniáda.** Informace o letošním ročníku od Červenáčka, lanaření borců a družstev.
- **Horám zdar!** Info o probíhajících bojích o vrcholy, samolepky, atd.
- **Různé.** Fotky z Vánoční Bořně a jiných akcí, zajímavá výročí, nová trika (Uhde opět nedorazil), článek v RESPEKTU, kalendář akcí, foto z nové oblasti (Ivana Kubešová) aj.

Mně osobně rok 2004 začal hodně nešťastně.

16. ledna jsem přišel o „nejlepšího přítele“ Emsinku..

" ! Pavel Pavouk Černý ! "

nejlepším sportovcem CAO Děčín za rok 2003!

Mezi důležité úkoly na každé novoroční schůzi CAO Děčín patří vyhodnotit nominované sportovní výkony předchozího roku. Letos vybírala sedmičlenná hodnotitelská komise z celkem 31 nominovaných lezců v 11-ti kategoriích. A jak to všechno dopadlo? Tady je přehled vítězů v jednotlivých kategoriích:

V jednotlivých kategoriích získali první místo:

Nejvyšší dosažený bod: Jindřiška Řeháková za 5755 metrů, sedlo, Himálaj.

Alpský výstup: Vlasta Domes za výstup na Matterhorn, hřeben Hörnli.

Nejvíce výstupů: Pavel Černý za přezení 575 cest.

Nejtěžší výstup písek: Pavel Černý za přezení cesty Černá zmije Xb RP, Labák

Nejtěžší výstup nepískovcové skály: Pavel Černý za přezení cesty Lanno che verra 7c+ RP, Sardinie.

Nejtěžší sólový výstup: Pavel Černý za přezení cesty Sybila VIIc, Labák

MTB: Pavel Černý za ujetí 5302 km.

Bejkárna roku: Ilona Škállová za 1. místo MS v kvadriatlonu, v kat. veteránky.

Nejlepší sportovec roku 2003:

Nejlepším sportovcem oddílu CAO Děčín za rok 2003 byl porotou vybrán

Pavel Pavouk Černý.

Přesvědčivě zvítězil v pěti z osmi kategorií, prvenství dosáhl i v bodovací soutěži. (488 bodů)

Výsledky soutěže o Nejlepšího sportovce oddílu skončily letos podle očekávání. V lezení se **Pavlovi Černému** nikdo jiný nemůže rovnat. Druhé místo porota přisoudila **Iloně Škállové** za první místo na MČR i MS v kvadriatlonu a řadu dalších pozoruhodných výsledků. Těsně třetí skončil **Jiří Chára**. Na dalších místech: 4. **Kučera**, 5. **Domes**, 6. **Vaishar**, 7. **Řeháková**, 8. **Náhlík**, 9. **J. Dunovský**.

Výsledky v dalších kategoriích:

Na vítězství v kategorii Nejvyšší dosažený bod nestačil letos ani nejvyšší vrchol Evropy! **Jindřiška Řeháková** si pro něj zajela až do Nepálu. Druhý skončil **Jan Horák** (Mont Blanc 4810 m), třetí **Vlastimil Domes** (Matterhorn 4477 m). Na dalších místech: 4. **Chára** (4099), 5. **Hölzl** (3798), 6. **Dunovský J.** a **Štěpán** (3500), 7. **Vaishar** (2341)

V kategorii Alpský výstup bylo nominováno pouhých pět výstupů. První místo získal zaslouženě **Vlasta Domes**, za výstup na Matterhorn. Přestože se jedná o „Normálku“, tato cesta rozhodně není nějaký choďák! Druhý skončil (dodatečně nominovaný) **Jan Horák** za přechod Mont Blancu a žlab Pallavicinirinne na Glockner. Na třetím místě se umístil **Jiří Chára**, za sólo výstup Normálkou na Mönch ve Švýcarsku. Na dalších místech: 4. **Hölzl** (Glockner), 5. **Chára – Vaishar** (Mt. Aiguille). Inu, moc se v loňském roce v Alpách nelezlo a to je škoda.

Nejvíce cest – kdo jiný než **Pavel Černý!** Letos mu stačilo „pouhých“ 575 cest. Druhý **Jiří Chára** vylezl 445 kousků a třetí **Miroslav Dunovský** 233 cest. Na dalších místech: 4. **Hözl** (210), 5. **Domes** (182), 6. **J.Dunovský** (120), 7. **Škálová** (94), 8. **Uher** (86), 9. **Svoboda** (70), 10. **Kučera** (30).

Nejtěžší cesty na písku i vápně vylezl **Pavel Černý** (písek Xb RP; vápno 7c+ RP). Pak dlouho **NIC**. Druhý **Honza Horák** (písek IX; vápno 9+) a třetí **Vlasta Domes** (písek VIIIb; vápno 6b). Na dalších místech: 4. **Chára** (VIIIa/6-), 5. **Dunovský M.** (VIIb), 6. **Svoboda** (VII/5+), 7. **Škálová** (VII TR/6 TR).

Sólo – první místo **Pavel Černý** (Stěna Sybily VIIc), druhý **Jan Horák** (Walterova cesta VII) a třetí **Miroslav Dunovský** (Volný pátek VIIb). Na dalších místech: 4. **Chára** (VIIa), 5. **Svoboda** (V).

Také na **kole** letos nejvíce kilometrů najezdil **Pavouk** – 5302 km. Druhé místo **Petr Kučera** a **Jarda Dunovský** (4500 km), třetí skončila **Ilona Škálová** (3500 km). Na dalších místech: 4. **Chára** (2734), 5. **Svoboda** a **Vaishar** (2000), 6. **Uher** (1890).

V kategorii **Bejkárna roku** s přehledem zvítězila **Ilona Škálová**. Přehled jejích výsledků v nelezecských disciplínách za rok 2003 bral ostatním dech (1. na Mistrovství světa, například..). A opět dlouho nic, pak na druhém i třetím místě **Petr Kučera** za běh Výpřež – Varnsdorf, resp. Lužické 700.

V kategoriích **Aviatik oddílu** a **Mr. Bean oddílu** byli nominováni pouze dva ex-členi CAO Děčín (Michael Železný a Karel Bělina). Titul proto nebyl udělen.

BODOVACÍ SOUTĚŽ

Samostatnou kapitolou je bodovací soutěž, letos vyhlášená poprvé. Zde se pořadí nominovaných lezců stanovuje pouhým součtem dosažených bodů ve všech kategoriích. Dost možná odráží výkonnost lépe, než verdikt poroty, neboť zde odpadají „vnější vlivy“. Pořadí v bodovací soutěži dopadlo u našeho oddílu za rok 2003 takto:

1. **Pavel Černý** (488 bodů),
2. **Jiří Chára** (459 bodů),
3. **Vlasta Domes** (351 bodů)

a dále: 4. **Škálová** (322), 5. **J.Horák** (315), 6. **Svoboda** (215), 7. **Kučera** (198), 8. **Hözl** (197), 9. **M.Dunovský** (159), 10. **Vaishar** (146) 11. **Uher** (110), 12. **Řeháková** (82), 13. **J.Dunovský** (80), 14. **Štěpán** (35), 15. **Náhlík** (10), 16. **Hrabáň, Šafařík, Šedivý** (9), 17. **Kočka, Pospíšil, Pospíšilová, Veselý** (8), 18. **Kudrnáč** (7), 19. **Jíchová, Hovorková, Vodička, Krčilová** (4), 20. **Cestr, Horník, Hrabáňová, Jicha** (3).

Takový tedy byl rok 2003 v našem oddíle.

Všem oceněným gratulujeme a přejeme minimálně stejně úspěšný rok 2004!

ALEA IACTA ESTO! Rok 2004 je před námi!

Společné dílo

Historie jedné cesty v Zadní zemi

Text: **Jan Jěňa Paul**, foto: **Šárka Paulová**
Děčín

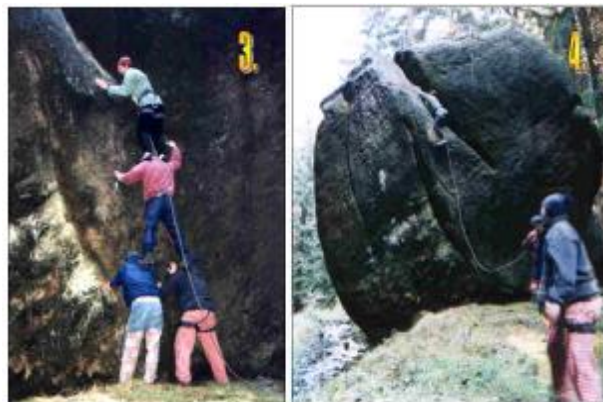
Listopad je celkově zachmuřený měsíc – na „prásky“ je pozdě, na Hore zdary zase příliš brzo. Nu což, i šmajdání po lese a objeovávání nových věží má své kouzlo.

Nevím už, koho jako prvního napadlo udělat dvojité stavění. Pro většinu z nás je to určitě novum. A jelikož zkusit se má vše, ani moc dlouho neváháme a jdeme na věc. Mě se dostává té cti být na hrotu lidské pyramidy..

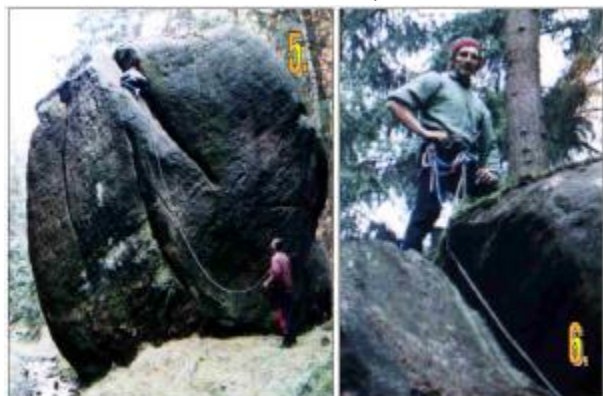
A teď už fotografie:

1. Zkouška nanečisto, aneb udělování posledních rad a pokynů
2. Jsem nahoře na pyramidě a teď vzhůru..

3. S chutí do toho! Dlouho obhlížím oslzlou páru, kterou mám pokračovat k vrcholu (přý každou minutou váhání neuvěřitelně těžknu).
4. Stavěči se s úlevou radostně rozprchlí do všech stran

5. Pomalu ale jistě (za povšimnutí stojí „tutové“ jištění..).
6. Vrchol je šťastně dobyt – následují ostatní různými způsoby kroucení a plížení až se nakonec sejdem všichni nahoře – utahání ale s pocitem dobře odvedené „práce“.

Takto tedy v listopadu loňského roku vznikla cesta Společné dílo VIIb na Truchlivou věž v Kyjově. **Aktéři** – bři **Nehasilové**, za doktory **Ivan Náhlík**, žena **Šárka** za fotoaparátém a **já..**

FOR THE GLORY OR THE DEATH

AORAKI 2004

Filip FELIPE DEL SUR Zahradník
Queenstown, Nový Zéland

Vloni mě vítr zavál na dlouhou dobu na Nový Zéland. Ve škole jsem po nějaké době dostal prázdniny na dva týdny a protože jsem byl na Jižním ostrově v Queenstownu, co jiného mi zbývalo než se vydat na **Mount Cook**, známý mezi Maory jako **Aoraki**, „Propichovač Mraků“. A tak jsem 20. prosince 2003 pěkně zvesela vyrazil.

První den mě přešla chuť, protože celý den přšelo a to pěkně hustě. Radši jsem seděl pod přístřeškem. Zato druhý den už bylo pěkně. Sice větrno, ale jasno. Takže jsem pohodovým tempem vyrazil z Mount Cook Village (MCV) s metalovou píní na rtech. Trochu jsem bloudil, ale k večeru jsem zabíval na moréně.

Další den jsem se doplzlil na ledovec a byla to docela zábava hledat cestu mezi trhlinami. Bylo to poprvé co jsem se pohyboval v takovém terénu. Některé trhliny byly jako ty, co jsem znal z knih - Sir Hillary je popsal, že „jsou tak velké, že by se do nich vešly celé domy“. Místní domky určitě a některý naše paneláky taky. Ale večer jsem už kvasil na Gardiner Hut, naivně se připravujíc na další den. Ráno sice budík zazvonil už ve tři ráno, ale tím to skončilo. Podíval jsem se na oblohu, zkontroloval vítr a odebral se zpátky do vaty. V pět ráno to začalo...

První den se mi to líbilo, druhý už to tak zábavné nebylo a třetí den už to lezlo na palici. Moc se toho na té chatě dělat nedalo. Kombinoval jsem vyšívání (!) se čtením Love story z USA, což byla blbina první kategorie. Čtvrtý den bylo na chvíli hezky, tak jsem se vydal alespoň na průzkum pod Západní hřeben, kterým jsem se chtěl vydrápat na vrchol.

Další den – prokousal jsem se na stranu 130.

Pak přišel pátek a já byl vzbuzen sluncem! Neuvěřitelný. Rychle jsem vzal matroš a šel na věc.

Docela bloudění, ale pak jsem se dostal na skálu a už jsem byl doma. Ale co se to zase děje s počasím? Černý mrak a začalo sněžit. Raději jsem to opět otočil. Ve čtyři hodiny odpoledne jsem na chatě a chvíli nato mi přišla společnost po týdnu samoty. Snad to bude zítra dobrý, ale předpověď tak nevypadá.

V noci jsem měl zvláštní sen: chtělo se mi na záchod, šel jsem na něj, ale chtělo se mi pořádk. Tak jsem musel doopravdy vstát a jít na ten opravdovej. A co jsem to neviděl? Azuro a bezvětrí! Nelenil jsem a hned vyrazil. Tentokrát jsem byl chytřejší a rychlejší. Ale počasí mi nepřálo a vesele se zkazilo. Já jsem však pokračoval, nedbajíc ze shora se sypoucí krupice.

Pak jsem se ocitl ve fakt těžkém místě. 70 stupňů firm, jen s jedním turistákem, okolo vichřice a pod sebou půl kilometrový hlubiny. Vzpomněl jsem si na Margenu, jak mi psal: „Nezapomeň myslet než do něčeho vltneš.“ Tak jsem to otočil a došel na chatu silně znechucen.

Představa dalšího čekání v tom hrozným sudu mě děsila, takže jsem se vydal na cestu dolů. Spal jsem v přístřešku u WC, celou noc jsem bojoval s possum, která byla velmi familiární k mým zásobám. Další den jsem prozkoumal počasí na netu, a protože to nemělo být lehčí, radši jsem se vydal na rande do Wellingtonu...

O 17 dní později... (Jako v amerických filmech)

Ve čtvrtek 15. ledna 2004 jsem po dopolední škole shlédl na internetu počasí a co jsem neviděl. Čeká nás krásný víkend, teprve v neděli se to má zkazit. Hned jsem běžel domů, zabalil se a v půl páté večer jsem už stál na výpadovce směr MCV. A v půl desátý jsem tam byl. Spal jsem opět ve stejném přístřešku, „kámůška“ possum na mě nezapomněla.

Ráno kolem šesté jsem vyrazil ve směru nahoru. Ve 12 hodin jsem byl ve známém sudu a po restu jsem se vydal dál na Empres hut. V pohodě jsem tam dorazil okolo pátý. Klasika, uvařil jsem, zabalil se a napsal báseň pro svou novou lásku. (Taky jsi jí pro dokreslení svého rozpoložení mohl dát do placu. Poznámka redakce :o) Pak jsem šel spát.

Sobota 17. ledna. Budík mě vzbudil v jednu hodinu ráno. Bohužel byl daleko, tak jsem musel vstát. Ve dvě jsem vyrazil.

Nejdřív krátký traverz, pak klasická dupačka do kopce. A pak to začlo. Do cesty se mi postavily séraky, trhliny a tak podobně. Bylo to docela zajímavý - používat občas skalní techniku na lezení v ledu. Ještě že byla tma a já neviděl hlubiny pod sebou. Ale nakonec jsem se z toho vymotal a natraverzoval do kuloáru, který vedl na hřeben. Konec byl hodně těžkej, pěkně do kopce a navíc po skle. Jediná chybička a prolítl bych se tak kilák. Možná by mě našli za dalších 500 let, až by to vše roztálo, jako ledovýho muže č. 2.

No, přeci jen jsem se dostal na hřeben. Bylo sedm ráno a větrno. Říkal jsem si: „V pohodě, teď už je to jen hřeben, to půjde“. Jenže jsem byl ve známém místě zvaném Grand Travers, tak to bylo docela maso. Běžel jsem to na sokola a nohama se „opíral“ o sklo. Co by se stalo kdyby...

Nic se nestalo a v devět hodin jsem byl na vrcholu Mount Cook, 3.754 m n.m. Paráda, další sen splněný! Dávám si krátký oraz a dokonce se mi podařilo usnout. Asi tak za hodinu začínám sestupovat. Po hřebení se mi nechce, tak jsem si vymyslel jinou trasu přes sedlo Green Saddle.

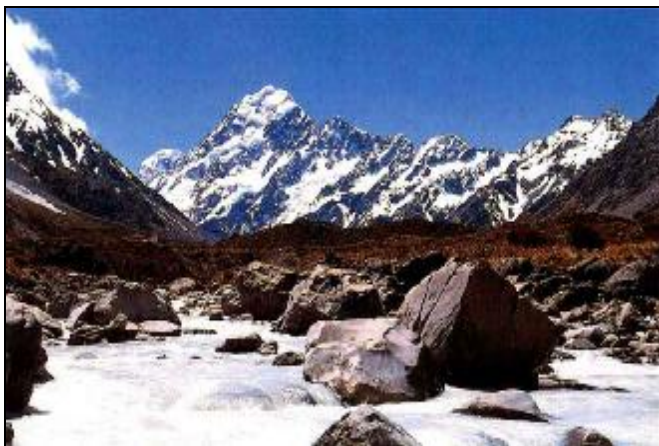

Cestou jsem potkal horský vůdce s klienty. Jeden z vůdců byl můj známej Woody z Queenstownu. Vypadal jsem vedle nich směšně. Oni hromadu matroše, já kdybych neměl mačky a návleky, tak by si o mně mysleli, že mě tu vysadil vrtulník. Hodili jsme krátkou řeč a já pokračoval dolů. Pak zpět nahoru do sedla, to už bylo horší. Ale nic proti sestupu žlabem. Mělo to daleko od Tatranských žlabů, tak 50-ti stupňový led a rozmlácená skála.

A dole jsem to vyřešil seskokem, málem mě pak zabila lavina kamení. Asi v 17.00 jsem na ledovci. Říkám si pohoda, ale to nebyla až tak pravda. Cestu mi zase komplikovaly trhliny, opět jsem to řešil skákáním. A v 18.30 jsem byl na chatě. Za hodinku jsem jí opustil a vydal se dál dolů. Ve čtvrt na deset v noci jsem na Gardiner hut, po 23. hod mám za sebou i ledovec a před sebou morénu. Za chvíli mě to ale přestalo bavit, tak jsem to rozbalil a šel spát...

Ve 4.30 jsem byl vzbuzen deštěm. Předpověď nelhala. Rychle jsem to zabalil a vydal se na cestu. Teda Aoraki byla proti tomu sranda... Silnej vítr, který mě téměř srážel, doprovázený silným lijákem. V mžiku jsem byl jak houba, jen se vyždímat. A travers po břehu jezera stál taky za to, vypadalo to jako malý moře.

Ve stavu poloutopený jsem dosáhl Mount Cook Village, našel si místo u krbu a za chvíli se rozhodl koupit si lístek na autobus, protože na stop jsem fakt už neměl sílu...

Regards, FELIPE DEL SUR, Queenstown, 19.1 2004

Bouldering v ČR v roce 2003

Začátkem ledna t.r. jsme požádali **Petra Resche** o článek o boulderingu do CAO News. Co se kde vloni událo, co se přešlo, kde se lezlo nejvíce apod. Netrvalo dlouho a Petr odepsal:

„Zdar, nestíhám, uf, nicméně právě probíhám okolo počítače. Váš časák je dobrej, přímo bych řekl skvělej. Měl jsem tu čest vidět pár ročníků v Ostrově, kde jsme trávili Silvestra. Mimochodem jsme prvního okolo druhé ráno stáli pod Císařem, ale podmínky byly dosti děsivé. Vylezená výška asi dva metry pod kruh na pravé náhorní cestě..“

A pak nás odkázal na svůj článek na LEZCI, ke kterému připojil několik doplňujících informací. Tady je:

ZHODNOCENÍ ČESKÉ BOULDERINGOVÉ SEZÓNY 2003

Petr Resch
Hýskov u Berouna

S koncem roku je čas hodnocení. Nejrůznějších. Ale protože tenhle časopis je lezecký a navíc už jsem skoro zapomněl, jak se navazuje na lano, pokusím se objektivně zhodnotit boulderingové dění u nás. Samozřejmě neznám řádění všech, o to méně lidí, pohybujících se více méně již několik let zejména v zahraničí.

Pro přehlednost se pokusím vytvořit několik kategorií, kam lze jednotlivé lezce zařadit:

I. kategorie: „ROŠŤA ŠTEFÁNEK“

Rošťa Štefánek stále patří mezi absolutní světovou boulderovou špičku. Naše luhy a háje obohatil o „Dobráka od Kostí“ za 8B/B+ Fb, venku dal několik 8B, např. La Boule direkt v Tessinu, ale hlavně řadí v takřka domovské Frankenjuře, kde taktéž válcoval řadu věcí až do 8B. Celý rok se pohyboval kolem desátého místa na „osmánu“.

II. kategorie „Ti, kteří chtějí I. kategorii DOHNAT A PŘEDEHNAT“

Sem bych zařadil pouze **Martina Čermáka**. Na „osmánu“ celý rok v první desítce, chvíli dokonce čtvrtý. Ve skalách za sebou zanechal několik desítek slušně vypadajících šipek a vrstvy magnézia oplácané skalní bloky po celé Evropě.

III. kategorie „Ti, kteří s I. kategorií více či méně DRŽÍ KROK“

Andrey Chrastina - měl skvělé jaro a formu možná i na více než jedno přelesené 8A+ ve Švýcarsku. Krom to nějaká 8A a hodně 7C+ a 7C.

Petr Resch - kontinuálně stoupající výkonnost se projevila ve dvou podzimních 8A+, v obou případech Petrohrad, dále na Petrohradu řada 8A a všude možné u nás i venku několik 7C+.

Martin Spilka - opakováním petrohradského No Entry se zařadil do klubu osmičkářů.

IV. kategorie „Ti, kteří NEZTRÁCEJÍ KONTAKT“

Tedy všichni ti, kterým to letos tolik nešlo, nebo jim o to ani tolik nešlo, a také lidičky, o jejichž výkonech nevím.

V. kategorie „ČISTIČI“

Pátá (původně nezařazená) kategorie z čistě subjektivního pohledu:

1. **Karel Hegr** ...páák dlouho nic
2. **Petr Resch**
- 3.-4. **Michal Mestek** a **Míra Kadlec**
a pak všichni ti "přicmrndávači"..

BOULDEROVÉ OBLASTI

K boulderovým oblastem bych napsal jen tolik, že za Jesenickem (kam patří **Petrohrad**, **Mlýnský vrch** apod.) následují hojně užívané, báječné (a vůbec...) boulder oblasti, jako je **Ostaš** (a ostatní kouty Polické pánve), šumavské **Loučovice** (pod Lipnem) a také Váš domovský **Sněžník**, kde jsme taky měli tu čest oprášit několik ojíněných skalisek a lézt věci až do (bohužel pouze napsaných) 7C. Vše OS - až přespříliš měkká klasifikace...

S boulderingem na věčné časy, Petr Resch

(Na snímku autor článku)

Kde je pravda a lež o dojišťování cest

Odpověď panu Weiglovi

David Dáda Nehasil
HO Boletice

Vážení přátelé a milovníci lezení,

Chtěl bych reagovat na článek z minulého čísla CAO News. Jelikož mám v úctě všechny velikány lezení dávno minulých let, nechci se s nimi přiti, ale musím podle svého vědomí vyřknout názor.

V roce 1994 jsem od pana Jirmana a předsedy oddílu HO Boletice dostal do vinku správcovství oblasti Vysoká Lípa. V té době mě z Vrcholové komise nikdo nekontaktoval a ani materiálově nepodporoval (to je z jiného soudku). Tím chci říci, že v době, kdy se porevoluční lezení dostávalo na úroveň sportovního lezení, zde byla VK utvořena ze špiček zdejší lezecké scény. Začalo jakési bezvládní nebo si každý prosazoval to Svě. Nevím. My s bráchou obíhali „Vysočku“.

Abych se dostal k jádru věci. Strážce Dolního Žlebu je dominantou, a proto je hezké mít na ni cestu, to povzbudí každé ego lezce. Když vznikla cesta „Metrix Xb RP“, na které jsou tuším 4 BH, objevil se za nedlouhou BH i v Dolzeho cestě. Divné, že?

Po čtrnácti dnech jej kdosi nejmenovaný vytloukl a hodil do šrotu. Posléze vyšel článek v CAO News, že rozhodnutím VK bude cesta dojištěna. Když jsem se ptal činovníka pamatující onu dobu bezvládní řekl mi, že toto rozhodnutí vydala VK vedená p. Zdeňkem Kropáčkem. Chyba, p. Kropáček oprášil zápisy a žádné takové rozhodnutí komise nevydala. Opět jsem zašel za činovníkem a on nás s bráchou poslal za bývalým předsedou VK Jaromírem Pospíšilem. Ten řekl, že si již nepamatuje na nějaké takové rozhodnutí a že se podívá do zápisů. Věřím ale, že ony zápisy nebudou nést známky nějakého dojištění cest, a když ano, vyveďte mne prosím z omylu.

Od roku 1998 jsem již členem VK a na všech schůzích se domlouváme o všem, možná se i dosti hádáme, ale o dojištění žádné cesty jsme nerozhodli (vyjma pravidel). Ono dojištění Dolzeho cesty není výplodem dnešní VK a myslím si, že by se mělo rozhodnout u stolu a tento problém řešit.

Závěrem se nechci dotknout nikoho z Vás zainteresovaných do tohoto problému. Ale kolují zvěsti, že kdo chce lézt Metrix na topa, musí na vrchol a nějakou nejištěnou cestu na ni nepoleze. A už vůbec ne Starou cestu, ta je pod úroveň sportovních lezců. Budiž něco víc.

Jsem jeden z těch, kteří lezou pro radost z lezení a z krásy okolí. A veškeré vzniklé cesty uznávám a stávají se mojí motivací do budoucna i bez

jejich dojištění. Chodím jen tak skalami a koukám na pomníky a říkám si, že byli dobří naši klasici. Jsem tomu rád.

Promiňte, tímto článkem se chci zastat i kolegů z VK. Protože bez jejich práce by se mohla minulost opakovat a my musíme jít dopředu v rámci pravidel..

Něco o touze

Aneb netěšte se!

Pavel Hobulák Kala
Česká Lípa

Moto: „Člověk se nemá těšit. Je mnohokrát vyzkoušeno, že to pak nevyjde.“

Konečně po roce volno. Den před vánoce ma balím dva bábly, přebrousím mačky a cepíny, připravím v obýváku na hromadu. Vše je připraveno a sbaleno od jídla přes matroš i peníze jsou. A těšení se na ven.

No a ráno Ježíšek naděloval – tři neděle v posteli. Knížky, muzika, křížovky, starý diáky z lezení a nuda neskutečná. Tak si aspoň dělám na opáleném ešusu pytlíkačku. Aby mi to doma vonělo a nebylo líto.

To víš, že jsem hned zahájil léčbu šokem (lékaře a prášky nesnáším) - bedna citrónů, citrus fernet, děsně čaje, pořádně nabalit a v hlavě červík: „Jsi měkkej, překousni to, jed' ven...“

A do toho pozvánka od vás na Vánoční lezení na Bořni.

No léčba zabrala i bez léků, bohužel až za tři neděle. Takže místo romantična a normálních lidí někde venku ve skalách rovnou do roboty a k tomu nejméně pět let nebudu jíst citróny..

Hore zduř!

Boje o HORÁM ZDAR 2004!

Nahlédnutí do zákulisí letošních bojů o vrcholy.

Sestaveno podle příspěvků od jednotlivých autorů

Oddechový čas..

Co se nestihlo v prvních dnech nového roku, už leden nedovolil. Postupně připadával další a další sních, krajinu sevřely, pro nás až nezvyklé, mrazy (na Kvilďě naměřili -38,5°C!), a tak většina lezců shovala kletr někde do kouta a vyrazila na lyže, běžky a snowboardy. Hra nazvaná HORÁM ZDAR! si vybrala oddechový čas...

Jen malé upřesnění:

Na Čimě byl letos první Karel Bělina! Pod Čimu dorazil s Frantou Židem asi hodinu před půlnocí. Bylo tam již plno Ústečáků (HOSPUL). Karel se v klidu navázal a zaujal strategické postavení pod Starou cestou. Blížila se půlnoc. Na vrcholu byli Milan Lipš a Jakub Žoha, bylo jasné, že před půlnocí slanit nestačí. Úderem dvanácté Karel založil ráfy do zamrzlé spáry a vyhrnul to během chvilky na vrchol. Podle nepsaných pravidel byli zcela jasně oni těmi, kdo v roce 2004 jako první dobyli vrchol a patřilo jim tedy Horám zdar na Čimě de la Brná..

Horám zdar!

STŘÍPKY..

Moje nejlepší kámoška **Emsinka**

Jak poznala, že je to ten den poslední slánění nevím, ale poznala. Mezi jednotlivými vrcholy dala najevo účast maximálně natočením jednoho ucha nebo decentním zavrtěním ocasu. Ale jakmile jsem sjel dolů a chystal se balit, ihned jí bylo všude plno.

Občas jsem sebou praštil, utahaný po celodenním lezení, jen tak do trávy, nejlépe někde daleko od lidí. Měla to ráda i Emsinka. Nepotrpěla si příliš na tělesný kontakt, hlazení jí nic moc neříkalo, ale tyhle chvílky na sklonku dne, kdy se všechno kolem klidnilo a my vedle sebe mlčky poslouchali jenom chvění listů ve větvích, milovala. Na povely nebyla, mluvili jsme spolu pohledy.

Ve skalách byla doma. Za těch deset let života, se stala ostříleným horolezeckým psem. Ze všech oblastí, stejně jako já, měla nejraději Ostrov. V pátek 16. ledna 2004 večer, Emsinku srazil vlak.

Jara se sice nedočkala, ale odpočívá ve svém milovaném Ostrově na krásném místě nedaleko věže Ledový kámen..

*Emsinko, díky za nádherných deset let.
Nikdy na Tebe nezapomenu..*

Pániček

Výstup na Klíč

Milá zpráva přišla od **Karla Pilcha** o vydařeném novoročním výstupu:

„Bohužel kopce, které jsme plánovali na konec roku nevyšly, a tak nás kopcovitě potěšil pouze novoroční výstup na Klíč v Lužických horách. No, co ti budu povídat, výstup na Nový rok dopoledne ve stavu žalostném, ale jaks-taks funkčním ušel, ale jak se říká, že výstup končí až v hospůdce, bylo toto zcela potvrzeno a sestup byl hodně, ale fakt hodně náročný. Na vrcholu již totiž radostně za přispění čaje s hodně silnou dávkou základní kopičkové ingredience - RUMU - hodovala a vítala Nový rok početná skupinka fajn lidiček z Rumburku a okolí, která po pestrých zpěvech pod vedením Páji rodičů a po dalších tekutých zahříváčích, způsobila, nejen mou, totální destrukci při sestupu. Naštěstí všichni zdárně překonali nástrahy strmých svahů, což jsme samozřejmě oslavili jaksepatří ve Svoru v hospůdce.. Čauves, Karlos Pilch“

Menhiry – Zakletý mnich u Drahomyšle

Kromě smířčích křížů můžete na svých toulkách narazit i na menhiry. Sice ne v takovém rozsahu, jako třeba na Britských ostrovech, ale několik pěkných exemplářů najdete i u nás. Název menhir pochází z keltského: *men* - kámen, *hir* - dlouhý. Jejich existence se spojuje jednak se smutečnými pomníky na způsob votivních obelisků, nebo mohlo jít o hraniční milníky mezi územími kmenů, památníky určité události, smlouvy nebo přísahy. S těmi nejhezčími vás postupně seznámíme (a né, že na ně budete lézt..).

Menhir u Drahomyšle.

Obec leží při silnici č. 225 z Loun do Žatce. Menhir stojí asi 400 m severně od obce, vlevo od polní cesty do Srtkovic. Jeho výška je 2,20 metru a váží asi 2,5 tuny. Tento menhir se nazývá Zakletý mnich. Váže se k němu pověst o žatecké panně, která se nešťastně zamilovala do mladého mnicha. Milenci spolu uprchli, ale sledoval je podezřívavý převor kláštera. Ten pak nad mnichem vyslovil strašlivou kletbu, jež mladíka změnila v kámen. Dívka byla obviněna z čarodějnictví a nařčena, že způsobila neštěstí svého milence. Ze strachu z mučení se k činu doznala. Podle žateckých smolných knih, které tuto událost popisují, byla roku 1668 upálena. Inu tak..

Nové číslo časopisu **Adventure**

Časopis ADVENTURE je tentokrát zaměřený především na alpskou oblast Ötztal. Přináší spoustu informací a tipů, zaměřuje se na feráty, trekking, divokou vodu, lezení, horská kola, přehled chat atd. Získáte uceleného průvodce po tomto nádherném koutu Alp.

Krom toho zde naleznete velice zajímavý rozhovor s Petrem Prachtlem „Stepní vlci českého horolezectví“, který nadchne všechny, kteří mají vztah k lezení u nás a k jeho historii. „Petr a Zorka Prachtelovi jsou příkladem lidí, kteří se vyvinuli v určitých oblastech bytí daleko nad možností běžné populace. Bezsporu jsou legendou horolezectví v Čechách, bohužel, v mnoha ohledech minulým režimem poškozenou a nedocenenou, tudíž široké veřejnosti neznámou. Jsou, tak říkajíc, sportovní pýchou a ostudou v jednom. Pýchou otevřených nadšenců, kteří dokáží ocenit vyhraněnou osobitost mimořádně schopné lezecké dvojice a ostudou funkcionářů České horolezeckého svazu i ČSTV, z nichž řada těch starých skeletů tam dýchá, ba funí, dodnes.“ Tolik z úvodu ke článku. Lahůdka...

Dále se dozvíte jak správně instalovat borháky, přečtete si o Ötzim – muži, který strávil 5.000 let v zajetí ledového krúnýře a mnoho dalšího na 74 stranách matného křídového papíru.

Vrcholové knihy

Chybí jich opět požehnaně.

Správcové – pokud musíte mít v oblasti jenom „své“ knihy, začněte alespoň na věžích, kde knížky chybí léta. Nevyměňujte nepopsané, často zachovalé knížky za nové! Až budou knihy na všech vrcholech, nastane ten pravý čas i na případnou výměnu z důvodu „jednotnosti“.

Ostatní – neberte si knížky domů! Když si chcete něco opsat, vezměte si na vrchol kus papíru, ale knihu tam nechte. A spadne-li vám, vraťte ji.

Chraňme je, nejsou tam jen pro nás. Díky!!

Nejtěžší cesta v Japonsku

Nejtěžší sportovní cesta v Japonsku se jmenuje Tear a její klasifikace je 9a/9a+. Autorem je **Yuji Hirayama** (na snímku).

Cesta se nachází ve vápencové oblasti Fugatoyama poblíž Tokia.

Hirayama v loňském roce strávil při nacvičování této třiceti metrové cesty ve střeše sektoru Flat Mountain 20 dní. Začíná úsekem dlouhým 20 metrů klasifikace 7c na jediné oddychové místo, z kterého následují dva těžké bouldery za sebou (V11/V12), v kterých Yuji padal. Cesta končí 10ti krokovým rajbasem klasifikace V8.

No, to jen kdyby jste zrovna jeli do země vycházejícího slunce..

Mendeku 9a

Ale i když pojedete jenom do Španělska, máme pro vás tip. Jmenuje se Mendeku.

Baskický lezec **Iker Pou** (na snímku) využil loňské pěkné listopadové počasí a vyrobil novou cestu Mendeku klasifikace 9a.

Je to 17 metrů dlouhá vytrvalostní a přírodní boulderová cesta v oblasti Alava. Začíná rajbasem klasifikace V13, po kterém se dá trochu oddychnout a končí komplikovaným boulderem za 8b.

O autorovi cesty jsme psali v CNs již v loňském roce. Nyní přidal Iker Pou ke dvěma vylezeným 9a (Action Directe ve Frankenjuře a Bain de Sang ve Švýcarsku) své vlastní 9a v severním Španělsku. Až si jí půjdete přelézt vězte, že je sice celkem krátká, ale hodně náročná na sílu v prstech – leze se po malých škrabkách..

K horám patří respekt a pokora..

Za posledních zhruba 350 let zahynulo ve slovenské části Vysokých Tater více než tisíc lidí. V sobotu 17. ledna zůstali pod lavinou v Západních Tatrách mistři světa v raftingu **Jiří Kavka** a **Jan Trefný**. Lavina se utrhla pod sedlem Parichvost v Jalovecké dolině. Tolik smutná fakta.

Této nehodě bezprostředně předcházela diskuse zúčastněných na internetu (tučně aktéři neštěstí):

Ahojte, nemate nekdo aktualni info, resp. vlastni zkusenost se situaci na hřebeni NT? Na vikend se tam chystame bez lyzi. Díky za pomoc.

Dnes je utorok; do rana napadlo v meste (B.Bystrica) asi 30 cisel cerstveho, pomerne mokreho snehu... Na turu bez lyzi zabudni :-)) D'Ady

No nevim, jestli je zrovna ted nejlepsi obdobi na Rohace... Bude vyssi lavinovy nebezpeci. hzs.sk

Take bych tam nejedil, ale z predchoziho emailu J.C. plyne, ze si chteji chrochtat v lavinach, tj. je shazovat, a pote se vzajemne vyhrabavat a dostavat do "civilizace", takze narazovy vitr, preveje, 60 a vice cm noveho snehu je pro ne jak delane! palic

Osobne bych na Rohace urcite nejel. Po ceste na hrebenu je spousta kritickych mist a pri soucasnem pocasi, silnem narazovem vetru a spouste noveho snehu to je sebevrazda. M.

Možná to bude ode mne znít hnusně, ale po několika případech z minulých let si myslím, že spíše zemřu než abych byl zachráněn HZS. Teda pokud nebude den, sluníčko a ostatní mne nedotáhnou někam k lanovce. Na druhou stranu jdeme se skupinkou trošku si i laviny zkusit, tak snad ;)

Jeste budes rad, ze te nekdo vytahne ze sracek.... Marek

Bez dalšího komentáře...

Maso, krev a kost..

To je název nové (6.7.2003) cesty na Kyklopa v Rájci, klasifikace VII, autoři **Karel Bělina** a **Petr Jícha**. Nástup v Z stěně cestou „Hříčka snů“. Spárou krátce do římsy, traverz doleva a převislou spárou přes kruh na vrchol. A proč Maso, krev a kost? Na to jsme se zeptali spoluautora Petra Jíchy (na snímku těsně po nehodě..):

„To je ona cesta, na kterou jen tak nezapomenu, neboť zde došlo k mému úrazu kolena. Ani jsem nevěděl, jak to Karel nazval. Měl to spíš nazvat Maso, krev a koleno... No doporučuji všem k přelezu. Také bych to rád znovu zkusil, ale bere mě to koleno jenom když si na to vzpomenu..“

Pozor na Borháky

Na základě nejnovějších výzkumů bezpečnosti prováděných vloni Německým Alpenvereinem (DAV) bylo v Německu vydáno doporučení minimální délky dřívku u borháků 80 mm. U měkkých hornin (zejména pískovce, slepenec aj.) by měly být BH ještě delší.

Rakouský Alpenverein (OeAV) zatím stále distribuuje borháky s délkou dřívku 75 mm. Ty jsou sice bezpečné, ale přesto se očekává, že ve střednědobém horizontu budou mít i borháky OeAV jednotnou délku 80 mm.

(Na snímku Lukáše Chalupického je BH z vrcholového bloku Ďáblovy kazatelny na Bořni po jeho zřícení.)

Zimní táboření Horoklubu Chomutov

V sobotu 10.1.2004 proběhl již V. ročník Zimního táboření Horoklubu Chomutov. Akce byla v minulých letech spojována s bojem o titul „Drsoně roku“. Letos byla výjimečně vyhlášena soutěž o „Nejdrsnějšího středohorce“. Tím se měl stát ten, kdo v cestou na Milešovku, kde zimní táboření probíhalo, zdolá největší počet vrcholů Českého středohoří.

Čestný titul nakonec získal "Pepíno z hor", který vyrážel z Ústí nad Labem na sněžnicích už v šest hodin ráno a cestou zdolal sedm vrcholů. Za ním se umístil LeToŠ se šesti vrcholy a Pája s pěti (LeToŠ šel na jeden vrchol dvakrát, protože tam ztratil nůž).

Po menším mejdanu byla účastníkům závěrečnou odměnou jasná noc přímo od vrcholu Milešovky...

(Na snímku předseda Horoklubu Chomutov Leoš LeToŠ Dvořáček..)

Bořeň na odznaku

Kovový odznak Bořeň je k dostání u „Dona Čiči“ (Chata Bořeň). Autorem je **Petr Vránek**, cena kolem 40 Kč.

A jen tak mimochodem, v sobotu 6.3. zde proběhne akce, na které vystoupí **Svát'a Karásek** se svou skupinou.

VELKÁ CENA VARNSDORFU

OLYMPIJSKÝ ŠPLH

Pozvánka na sportovní akci pořádanou HK Varnsdorf.

VELKÁ CENA VARNSDORFU
OLYMPIJSKÝ ŠPLH

---

neděle 15. února 2004 v 10:30 hod.
Sportovní hala Varnsdorf

Nenechte si ujít již 4. podívanou na barce ze všech koutů naší republiky a přijďte je podpořit i **VY!!!**

 <p>ALPEN VARNSDORF KLEMPŘIČSTVÍ, POHÝBAČSTVÍ, ROZHOBNÍ ČINNOST</p>	<p>Toniáš Liberecký Bv. Sebe 238, 407 47 Varnsdorf tel: 420 294 289, fax: 420 277 294 e-mail: tonias@tiscali.cz</p>	<p>Aktivité se meze nekladou! Ještě se na to cítíš, můžeš si to zkusit. Ještě ne, ještě lepší, můžeš si to zkusit taky.</p>
---	---	--

Na Velkou cenu Varnsdorfu Vás zve pořadatel - Horolezecký klub Varnsdorf.
Propozice poskytneme všem, kdo si zavolá na telefon 776 277 294, nebo napíše na e-mail: a.haufert@tiscali.cz

PROPOZICE

Pořadatel: Horolezecký klub Varnsdorf

Místo konání: Sportovní hala, Západní 2984, 407 47 Varnsdorf

Termín konání: 15. února 2004

Kategorie: I. Muži a starší dorostenci ročník 1987 a starší lano 8 m

II. Mladší dorostenci ročník 1988 - 1989 lano 4,5 m

III. Žáci ročník 1990 a mladší lano 4,5 m

IV. Ženy a starší dorostenky ročník 1989 a starší lano 4,5 m

Ředitel soutěže: Arnošt Haufert

Činovníci soutěže: Hlavní organizátor: Karel Hofman

Hlavní rozhodčí: Radko Valík

Technické zabezpečení: Milan Hrabal

Zdravotník: Olga Melzerová

Kontakt: Karel Hofman, Husova 2629, 407 47 Varnsdorf; Arnošt Haufert, Východní 2580, 407 47 Varnsdorf.

telefon: +420 412 370 987 telefon: +420 412 373 333

mobil: +420 776 277 294 e-mail: a.haufert@tiscali.cz

Přihlášky: Písemně nebo e-mailem do 13.2.2004 na přiloženém formuláři. Dále je možné se přihlásit osobně v den závodu při prezentaci, tj. 15.2.2004 od 9:00 hod.

Startovné: 30,- Kč

Finanční náležitosti: Účastníci soutěže nejsou pořadatelem pojištěni proti úrazům, krádežím a ztrátám. Náklady na cestovné a stravu si každý platí sám.

Prezentace: 15.2.2004 do 9:00 do 10:30 h v prostoru sportovní haly ve Varnsdorfu. Pokud byla přihláška zaslána e-mailem předloží startující originál přihlášky při prezentaci.

Stravování: Stravování není zajištěno. Možnost stravování a občerstvení v pizzerii přímo v areálu sportovní haly.

Ubytování: V ubytovně v areálu sportovní haly. Požadavek na ubytování vyznačte na přihlášce.

Doprava: Veřejnou dopravou:

Praha Holešovice 7:00 – Varnsdorf 9:30 (autobus 105,-Kč)

Děčín hl.n. 6:42 – Varnsdorf 8:17 (osobní vlak 88,-Kč)

Liberec 5:14 – Varnsdorf 6:26 (osobní vlak 64,-Kč)

Liberec 6:34 – Varnsdorf 9:30 (vlak, přestup v Č.Lípě na bus 116,-Kč)

Před cestou doporučuji navštívit stránky <http://www.idos.cz>.

Vlastní doprava:

Příjezdová komunikace z vnitrozemí do Varnsdorfu, jež vede přes obec Dolní Podluží, je společná pro všechny hlavní směry (Děčín, Liberec, Česká Lípa...). Za dopravní značkou s nápisem Varnsdorf přejedete železniční přejezd a pojedete směr centrum. Následuje dlouhá rovná silnice (Plzeňská ul.). Pojedete stále po hlavní silnici, přejedete další dva železniční přejezdy a na první křižovatce tvaru X odbočíte doleva (Husova ul.). Přejedete most přes řeku a odbočíte doprava mezi paneláky (Západní ul.). Pojedete dále po této komunikaci, sportovní hala je po pravé straně po cca 300 m.

Víkend na Bukové hoře

Poslední lednový víkend došlo k radikálnímu zlomu v počasí. V sobotu bylo ještě 50 cm sněhu a mráz, v neděli už jen zbytky mokré břechy a 10°C.

V sobotu si vyjel zalyžovat na Bukovku **Karel Bělina**. Z telefonu věděl, že se tam chystá **Jirka Chára** s rodinou a co kdyby tam nejel jenom lyžovat! Vždyť na Bukovce jsou i Ptačí stěny!!

Na parkovišti se potkali, omladina se vydala na sjezdovku a Bělina s Chárou (úplně náhodou měli opravdu oba v kletru lano) na „běžky“. Nejprve se probíjeli hlubokým prašanem kousek po poli a už sjížděli pod skály. Aniž by sundali běžky, „prosoukali“ se pod všemi masivy i věžemi a hodnotili, co se zde urodilo a taky, co by se ještě mohlo urodit. Odpoledne vyměnili běžky za sjezdovky a domluvili se na neděli.

Druhý den ráno mizel sníh přímo před očima. V poledne proto putovaly lyže do auta a oba se pěšky vydali pod stěny. Skála byla téměř bez sněhu a ledu, tak došlo na lezení. U Lebky si všimli, že zřejmě noční nárazový vítr shodil strom, který stál těsně u skály. „Nová“ stěnka byla ihned ošetřena:

Lebka - S kamarádem na lyžích II;

J.Chára – K.Bělina, 1.2.2004. Vpravo od Údolní cesty stěnkou na vrchol.

Horko v El Chorrú

Mírně škodolibá SMSka přišla koncem ledna od **Lukáše Chalupeckého** (venku právě bylo i přes den kolem -15°C):

„Čau CAO :-). Jsem se doslechl, že doma udeřily mrazy. To my se po dvou týdnech v Portugalsku konečně smažíme v El Chorrú. Pozdravuj všechny doma.“

V El Chorrú byl tou dobou na „dovolené“ také **Tomáš Mrázek**. Proč v uvozovkách? Stačí stručný výčet přeledených cest:

Qrt **8c+** PP; Do Pichi **8c** PP; Cous-cous **8c** PP; Qrt conexion **8c** RP; **8c** PP v Selle; Mr.Cheki **8b+** PP. K tomu 2x OS **8b** a 7x **8a+** a dalších 17 cest minimálně za **8a**.

Pěkná dovolená, že?

A do třetice El Chorro. Koncem ledna se do tamních stěn vypravil i **Pavel Kýsa Bechyně**. Prý nadělá i nějaké fotografie..

Neúnavný Jarda Uher

Termín jarních cyklistických časovek je zatím relativně daleko (25.4. 100 km; 27.4. do vrchu), ale neaktivnější z nás už zahájili přípravu. Je veřejným tajemstvím, že počátkem tohoto roku si **Jarda Uher** (62) pořídil, za celkem slušný peníz, nové kolo. S touhle motivací se z něj stane zřejmě ještě nebezpečnější soupeř i pro relativní „mladochy“. Jardovo nejlepší časy **zatím** jsou:

Časovka na 100 km: **3:27:22**

Časovka do vrchu (13,5 km): **0:57:18**

Bojíte se?

„Nedostupné“ vrcholy

Pokud jste někdy listovali v průvodci (to je otázka, co?) možná vás zaujaly věže, na které vedou jenom samé „těžké“ cesty. My jsme pro vás vybrali z každé oblasti ty věže, na jejichž vrchol vede nejlehčí cesta minimálně za VII a nevede na ní přeskok.

Možná docela dobrá inspirace na léto – odškrtat si je všechny, co říkáte..

Uvádíme oblast, jméno věže a název nejlehčí (nejstarší) cesty. V závorce je letopočet prvního výstupu na věž. Většinou se jedná o „hvězdičkové“ věže i cesty, tedy o výstupy patřící do kategorie absolutních klasik.

(Na snímku „maturita horolezce“ - Sťatý major v Tisé..)

Příhrazy

- Barbarine – Normální cesta VII (1927)
- Sloup – Jihozápadní stěna VII (1942)
- Rakev – Smitkova spára VII (1942)
- Kužel – Normální cesta VII (1931)
- Innominata – Normální cesta VII (1938)
- Kobylí věž – Normální cesta VII (1931)
- Kobyła – Německá cesta VII (1937)
- Soví věž – Smitkova cesta VII (1940)
- Sahir – První cesta VIIb (1967)

Drábské světničky

- Kamarádská věž – Jirkův sen VII (1962)
- Tučňák – V hrana VII (1938)
- Janebova věž – První cesta VIIb (1965)
- Machkova věž – Stará cesta VII (1938)
- Kočka – Normální cesta VII (1929)

Příhrazská údolíčka

- Samotářka – Smitkova cesta VII (1940)
- Herbert – Údolní stěna VII (1934)

Kozlov

- Krius – Normální cesta VII (1940)

Hruboskalsko

- Hafušák – Normální cesta VII (1963)
- Poslední – Normální cesta VII (1943)
- Velká bašta – Fialový sokolík VII (1959)
- Taktovka – Stará cesta VII (1925)
- Jeryk – Normální cesta VII (1962)
- Sarkofág – Údolní cesta VII (1963)
- Konvalinka – Normální cesta VII (1943)
- Oštěp – Normální cesta VII (1939)
- Štít – Normální cesta VII (1951)
- Tabu – Kuchařova cesta VII (1946)

Oblast Apolena

- Zvěd – Normální cesta VII (1962)
- Apolena – Normální cesta VII (1944)

Prachovské skály

- Obelisk – Stará cesta VII (1942)
- Smitkova věž – Smitkova cesta VII (1941)
- Svatováclavská věž – Východní cesta VIIb (1940)
- Čertova věž – Západní cesta VII (1937)
- Prachovská jehla – Jihovýchodní cesta VII (1929)
- Prachovská čapka – Jihovýchodní cesta VII (1929)
- Hubertus – Stará cesta VII (1948)
- Rajská věž – Stará cesta VII (1961)

Skály u Věžáku

- Jičínská věž – Normální cesta VII (1962)
- Džbánek – Normální cesta VII (1961)

Betlémské skály

- Orlí věž – Normální cesta VIIb (1962)
- Hajník – Maškova cesta VII (1943)

Klokočí

- Junácká věž – Kamarádská věž VIIb (1965)
- Džbán – Normální cesta VII (19???)

Panteon

- Panteonská jehla – Stará cesta VII (19???)

Skály u Bezděčína

- Malá Frýdštejnská – Jižní žlábek VII (1968)

Planý důl

- Hubený hrabě – Modrá krev VII (1976)

Skály u Drnovce

- Sloupská jehla – Stará cesta VII (1974)

Svojkov

- Českolipská věž – Stará cesta VII (1934)

Kyjov

- Hraniční kámen – Stará cesta VII (1970)

Tokáň

- Postilión – Údolní cesta VII (1975)
- Tokáňská jehla – Stará cesta VIIb (1971)

Jetřichovice

- Hraběnka – Stará cesta VIIb (1935)
- Hladká věž – Stará cesta VIIb (1935)
- Kočíci kostel – Stará cesta VIIb (1921)

Vysoká Lípa

- Drážďanský kužel – Stará cesta VII (1976)
- Lužická věž – Stará cesta VII (19???)
- Bohatý mlynář – Stará cesta VII (1975)

Pravý břeh Labe

- Skříň – Stará cesta VII (1913)
- Jižní Tyršova věž – Zdeňkova cesta VII (1970)

Levý břeh Labe

- Strážce mýtiny – Stará cesta VII (1922)
- Žlebská jehla – Stará cesta VIIb (1909)

Ostrov

- Vztyčená jehla – Stará cesta VII (1913)

Tisá

- Sťatý major – Stará cesta VII (1921)

Rájec

- Sokolí věž – Stará cesta VII (1907)
- Mravenčí věž – Stará cesta VII (1949)

Seznam není samozřejmě úplný. Chybí zde například oblasti východních Čech, jako je Adršpach a spol. Tam se podobných skvostů najde bezpočet!

PS. Dejte nám vědět, pokud patříte mezi šťastlivce, kteří mají ve svém deníčku všechny uvedené věže anebo pokud o někom takovém víte. Díky!

Podle průvodců po pískovcových skalách, redakce CAO News

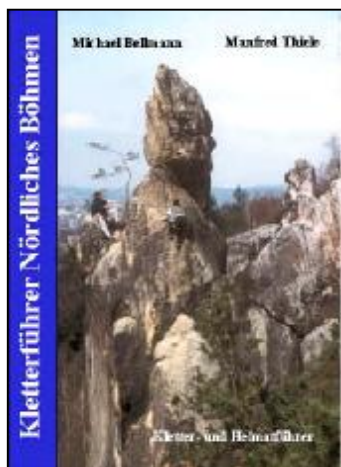
Stále platné zásady Paula Preusse

Paul Preuss (1886 – 1913), rakouský horolezec, patří mezi „poslední klasiky alpského lezení“. Jeho zásady, zformované již před sto lety, překvapují svojí nadčasovostí.

1. Mezi nejvyšší principy patří jistota. Ne křečovitá, umělými prostředky dosažená korektura vlastní nejistoty, ale prvotní jistota, která u lezce musí spočívat ve správném zvážení vlastních schopností.
2. Lezec má podnikat jen takové výstupy a výpravy, které svými zkušenostmi a trénovaností převyšuje, nikoliv ty, které jen zvládne.
3. Horolezec smí při výstupu zajít jen tak daleko, odkud mu kondice a umění dovolují návrat toutéž cestou až na základnu.
4. Skalní skoby nejsou základem postupu, jen železnou rezervou a prostředkem zajištění. Stejně tak kyslíkový přístroj se bere na expedici jen jako lék pro případ potřeby.
5. Lano má být jen pomocným a ne samospasitelným prostředkem, který umožní dosáhnout vrchol každému.
6. Za normálních podmínek by se měl lezec snažit o to, aby použil menší nebo stejný počet umělých pomůcek než prvovýstupce.
7. Výstupy jsou tím hodnotnější, čím méně jejich úspěch závisel na technice, času a penězích.

Neskutečně rychlí Němci

Vloni **Filip Papouš Křivinka** uveřejnil na internetu první krátkou zprávičku „Ptačí stěny – odtajněno“ o nové oblasti pod Bukovou horou.

A zatímco u nás existoval pouze neúplný seznam cest v této oblasti, v Německu byl už před vánočními k máni nový horolezecký průvodce, který Ptačí stěny zahrnuje.

**Michael Bellmann
Manfred Thiele:**

**Kletterführer Nördliches
Böhmen.**

Průvodce popisuje mnoho oblastí na severu Čech. Kromě Ptačích stěn i Čimu, Vrabinec, Bandstein či Kozí vrch. Obsahuje 352 stran formátu 11,5 x 16,5 cm, plánky, fotografie. Jeho cena je 15,00 €

Snowboardové závody v Oberwiesenthalu

E-mailem dorazila informace od **Ríši Hamaka**:

„Ahoj lidi! Jednalo se o první snowboardové závody, kterých se naše partička v letošní sezóně zúčastnila. Do závodu nastoupil **Michal Tybis Hrbáček**, **Martin Kábi Kabát**, **Matěj Houba**, náš kámoš z Monte Kaolina **Phillip z Altenbergu**, **Danek Soor**, **Ondra Bauer** a **Hanka Tybohana Zahradková**. Celé se to konalo 24.1.2004 v německém Oberwiesenthalu. Je to vzdušnou čarou cca 3 km od Klínovce. Akce probíhala ve velkém stylu: snowboardcrossová trať byla na naše poměry dlouhá a od začátku do konce se skládala z klopenek, velbloudů a skoků. Večer se jel Waterslide (přejezd vody cca 10 m) s tím, že kdo se udělal (potopil) tak vypadnul a postupujícím se snížil nájezd až zbyli tři maníci a ti jeli najednou. V závěru sjížděli svah lyžaři v neuvěřitelně dlouhém hadu celou sjezdovku se zapálenými loučemi a poté byl odpálen pěkný ohňostroj, který nasvětloval nádherně celý snowpark a U-rampu. Vyhlášení vítězů bylo na párty mezi koncertama jednotlivých punk a hardcore kapel. Koncerty jsem si osobně fakt užil, protože tam nehráli žádní přízdisráči - je to tak Kábi?

Na snímku vítěz Waterslide **Michal Tybis Hrbáček** usíná na párty...

Výsledky:

Snowboardcross:	Phillip	5.-6. místo
	Tybis	9.-12. místo
Waterslide:	Tybis	1. místo
	Phillip	4.-5. místo

I když byl tento víkend pro nás ve znamení pekelných zmatků myslím, že se povedl na výbornou.

Mějte se krásně a zase někdy. Ahoj Ríša Hamak /RFK/

HOROLEZECKÝ KLUB VARNSDORF

pořádá zájezd na ostrov

Korsika

Odjezd: pátek 30.4.2004 v 12:00 z náměstí ve Varnsdorfu, případné zastávky na trase směr Praha jsou po dohodě možné.

Příjezd: neděle 16.5. během dne, bohužel téhož roku

Cena: 6000,- Kč zahrnuje dopravu spolehlivým autobusem a trajektem, 500,- Kč je příplatek za kolo. Vezměte si s sebou dále cca € 50,- na kempovné (levněji to nepořídíte).

Zájezd je obzvláště vhodný pro milovníky dobrodružství v panenské přírodě ostrova. Ta skýtá velké možnosti pro pěší turistiku, cyklistiku a horolezectví. Navštívíme nejjihnější přístav Bonifacio, nejkrásnější pohoří ostrova v okolí sedla Bavela, skalnaté útesy západního pobřeží v okolí městečka Piana a mnoho dalších atrakcí ostrova. Pro zájemce o fotografování doporučuji dostatečné zásobení fotomateriálem.

Charakter zájezdu předpokládá individuální programy, samostatnost a vybavení pro pobyt ve volné přírodě, případně kempu. Program není zcela přesně dán. Přizpůsobuje se počasí a momentálním podmínkám.

Upozornění pro zájemce s kolem! Kapacita autobusu je omezena pouze na 15 kol. V tomto případě platí: kdo dřív přijde, ten dřív mele.

Zálohy přijímáme nejpozději do 25. března a doplatky pak do 25. dubna 2004. V případě plného obsazení autobusu je kempovné v ceně zájezdu.

Bližší informace:

Karel Hofman, Husova 2629, 407 47 Varnsdorf, tel.: 412 370 987, mobil 776 277 294, e-mail: ka.hofman@tiscali.cz

VÝROČÍ

ÚNOR 2003

- 2.2. Jiří Kašák
- 7.2. Julius Anděl
- 18.2. Vladislav Panc
- 18.2. Roman Vodička
- 24.2. Lenka Součková
- 24.2. Petr Horák
- 24.2. Petr Kočka
- 26.2. Jindřich Hudeček
- 28.2. Bernd Arnold

*Všem oslavencům blahopřejeme
a přejeme hodně zdraví, úspěchů
a spokojenosti...*

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- únor **Individuální akce** – ošetřování vrcholových knížek (zapsáním „Horám zdari!“), lyžování, zimní lezení, zimní cykloturistika apod.
- 6.-7.2. **Zimní táboření Bořeň.** Lezení na Boňi a Zlatníku, táboření.
- 20.-22.2. **XX. Rysákovo zimní táboření.** Camp Zlaté dno, Brdy, Voznice. V sobotu ve 12.00 hodin smutečka za Packarda. Info Petr Vránek, 604 896 815
- 25.2. **JUMP!** Návštěva kina a beseda s účastníky a aktéry filmu JUMP! Praha.
- 28.2. **Jizerský člověk.** Horolezecký bodovací dvojboj v srdci Jizerských hor pořádaný HO Liberec.
- 6.3. **Alpiniáda.** Summit Run, Krkonoše - Sněžka, start v 11 hodin +-15 minut z nadmořské výšky 1000 m n.m.
- 13.3. **Mirasův švih,** IV. ročník cyklistické vzpomínkové akce. Pořádá KUR sport (předběžný termín – bude upřesněno)
- 25.3. **Uhlířská čapka.** 100 let od prvovýstupu na jednu z nejznámějších věží Jizerských hor. Odjezd brzo ráno z Děčína.
- 28.3. **Valná hromada ČHS.** Vrcholný orgán Českého horolezeckého svazu, Praha.

V příštím čísle CAO News

- Podíváme se, co nového se urodilo v různých oblastech
  - Navštívíme zapomenutou lezeckou oblast
    - Informace o nových cestách
    - Nezapomeneme na pravidelné rubriky
    - a samozřejmě mnoho dalšího....

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 3.3.2004!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Už za měsíc..

Na obrázku vidíte titulní stránku březnového čísla CAO News. Je na ní Pavel Pavouk Černý v cestě Big Wall a snímek pořídil Heinz Zak při své návštěvě Labáku.

Ještě ale k tomuto číslu. Stále nás mrzí, že jste zde opět nenašli slíbené dokončení rozhovoru se Zdeňkem Weingartlem.

Je to věc, která mě osobně moc štve. I já se na rozhovor opravdu těšil. Jako redakce jsme selhali a jmenovitě i já. Z chyby jsem se poučil, příště slíbím jen to, co budu mít na stole (v PC).

V této souvislosti jedna (trvalá) prosba – kdokoliv z vás by měl chuť se na tvorbě CNS podílet, bude velice vítán! Kontakt najdete v tiráži...

Hodně sluníčka, hodně lásky a stále suchou cestu...

Za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR!!

PŘÍŠTÍ SCHŮZKA JE PLÁNOVÁNA NA STŘEDU 3. BŘEZNA 2004 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI U KRČILŮ V DĚČÍNĚ LETNÉ.

NA PROGRAMU BUDE:

SUMMIT RUN, PŘÍPRAVA NA JEDNO STOLETÉ VÝROČÍ, VALNÁ HROMADA ČHS, ZIMNÍ ALPY, INFORMACE O NOVÝCH CESTÁCH A NOVÝCH OBLASTECH, ZBYDE-LI ČAS, DOJDE NA PROMÍTÁNÍ FOTOGRAFIÍ A FILMŮ Z LOŇSKÝCH AKCÍ ATD.

TAKŽE NEVÁHEJTE A PŘIJĎTE. OSTATNĚ OMLUVENKY NEPŘIJÍMÁM...

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!